

Dr Francesco Cabras (Instytut Neofilologii, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie)

Zamiast wojny, opiewam miłość.

Czy można poecie ufać? O *recusationes* w elegiach Jana Kochanowskiego

Recusatio jest obowiązkowym składnikiem każdego zbioru elegijnego i pod tym względem *Elegiarum libri quattuor* Jana Kochanowskiego nie stanowią wyjątku.

Jan z Czarnolasu dostosowuje się do tej konwencji, a przynajmniej takie wrażenie odnosimy po pierwszej, powierzchownej lekturze. Gdy jednak wczytamy się uważnie w teksty programowe poety oraz w jego *recusationes*, w których – zgodnie z konwencją – odmawia pisania epiki na korzyść poezji miłosnej, sprawa wygląda zupełnie inaczej. Wzbrania się (pozornie) od pisania epiki, a równocześnie oświadcza, że ten gatunek zamierza uprawiać – co więcej, już go uprawia, i to w tych samych tekstach. Podobne oświadczenia powtarzają się nieustannie przez wszystkie cztery księgi, a przecież Kochanowski ‘uporczywie’ wprowadza do swoich elegii fragmenty epickie. Ta postawa, którą poeta zawdzięcza raczej Owidiuszowi niż Propercjuszowi, ma ogromne znaczenie także dla poezji polskojęzycznej.

Odczyt będzie poświęcony rozważaniu powyżej zaprezentowanej problematyki oraz uwydatnieniu jej implikacji z koncepcją poezji Jana Kochanowskiego.